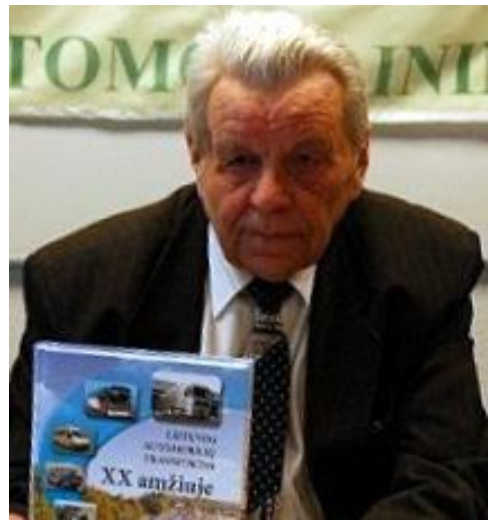

ANTANAS PAŠKAUSKAS (1934 – 2016)

Inžinierius, Susisiekimo ministerijos Pervežimų koordinavimo skyriaus viršininkas, Marketingo ir kooperacijos skyriaus viršininko pavaduotojas, Pramonės įmonių, Valstybės turto ir privatizavimo skyrių viršininkas, veteranų klubo „Automobilininkas“ prezidentas

Kauno politechnikumo automobilių remonto ir eksploatacijos (ARE) specialybės absolventas (studijas baigė 1954 m.)

Antanas Paškauskas gimė 1934 m. liepos 2 d. Trakų raj. Semeliškių valsčiuje, Jančiūnų km. 1935 m. šeima persikėlė gyventi į Kauną.

1950 m. baigęs Kauno 4-joje vidurinėje mokykloje 8 klases, įstojo į Kauno politechnikumą (dabar Kauno technikos kolegija), kurį baigęs 1954 m. įgijo automobilių remonto ir eksploatacijos specialybę. Baigus studijas jis buvo paskirtas dirbti Vilniaus autoremonto gamykloje techninės kontrolės meistru. Atlikęs karinę tarnybą, įsidarbino Kauno autotransporto kontoroje vyr. meistru. 1958 m. paskiriamas Utenos autotransporto kontoros vyriausiuoju inžinieriumi, vėliau - Tauragės autotransporto kontoros viršininku. Pastebėjus sumanų ir energingą vadovą, 1964 m. buvo pakviestas dirbti į Automobilių transporto ir plentų ministeriją – Pramonės įmonių (automobilių remonto gamyklų) valdybos viršininku (pagal dabartinę struktūrą departamento direktoriumi). 1971 m. baigė Vilniaus inžinerinio statybos instituto vakarinį skyrių, įgijo automobilių transporto inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją.

A. Paškauskui vadovaujant ministerijos Pramonės įmonių valdybai, žymiai padidėjo remontuojamos ir gaminamos produkcijos apimtys bei asortimentas. Greta automobilių kapitalinio remonto pradėta gaminti įvairios paskirties reikalinga technika: specialios paskirties puspriekabės ir priekabos, plytoms vežti specialūs įrenginiai, kurie padėjo mechanizuoti plytų paketų pakrovimo-iškrovimo darbus, kontenerius iš maisto pramonės įmonių vežti tiesiai į prekybos įmones. Svarbus dėmesys skirtas autoremonto įmonių rekonstrukcijai, statybai bei plėtrai. Pastatyta Panevėžio autoremonto gamykla, Vilniaus ir Kauno autoremonto gamyklose pradėti eksploatuoti nauji gamybiniai pajėgumai.

1988 m. pakeitus Automobilių transporto ir plentų ministerijos pavadinimą į Transporto ministeriją – A. Paškauskas paskiriamas Mokslo ir technikos pažangos valdybos viršininku (departamento direktoriumi). 1990 m. pakeitus Transporto ministerijos pavadinimą į Susisiekimo ministeriją skiriamas Pervežimų koordinavimo skyriaus viršininku. Tuo laiku jis kėlė kvalifikaciją įvairiuose kursuose ir stažuotėse Vokietijoje, Belgijoje, Suomijoje.

Išėjęs į pensiją, kartu su bendraminčiais 2003 m. kovo 21 d. įkūrė Veteranų klubą „Automobilininkas“ ir tapo klubo prezidentu. Pagrindinis klubo uždavinys – vienyti po šalį išsibarsčiusius veteranus, buvusius ir dabartinius transporto darbuotojus, vadovus. Klubas turi savo vėliavą, himną, ženkliuką ir 212 narių visoje Lietuvoje. Kiekvienais metais vyksta visuotiniai susirinkimai, ekskursijos, aktyviai prisidėta prie Kelių transporto darbuotojų dienos atsiradimo metinių švenčių kalendoriuje. Klubo nariai nuosekliai renka medžiagą apie automobilizmo raidą Lietuvoje, šalyje veikusias įmones, įstaigas,

jose dirbusius ir tebedirbančius automobilių transporto veteranus Lietuvoje. Visa tai atsispindi klubo leidiniuose:

- „Lietuvos automobilių transportas – mūsų gyvenimo dalis“. Pirmoji knyga išleista 2005 m.,
- antroji knyga tokiu pat pavadinimu – 2014 m.
- Apie sudėtingą automobilių transporto istoriją, kuri apima praėjusio amžiaus įvykius nuo Pirmojo pasaulinio karo iki Nepriklausomybės atkūrimo 1990 m. kovo mėn. „Lietuvos automobilių transportas XX amžiuje“ (enciklopedinis leidinys).
- Brošiūros „Mums penkeri“ – 2008 m.,
- Dešimtmečiui išleista „Veteranų klubo „Automobilininkas“ dešimtmečio kronika“ – 2013 m.

Tiek dirbdamas autotransporto įmonėse, tiek vadovaudamas Ministerijos valdyboms, tiek Veteranų klubui „Automobilininkas“ A. Paškauskas visada pasirodė kaip gabus, sumanus, kruopštus, energingas bei diplomatiškas vadovas. 2011 m. spalio 19 d. dėl pablogėjusios sveikatos, A. Paškauskas atsistatydino iš klubo prezidento pareigų ir tapo klubo garbės prezidentu.

Absolventas A. Paškauskas ir veteranų klubo „Automobilininkas“ nariai

Šiek tiek prisiminimų apie ANTANĄ PAŠKAUSKĄ

Iš buvusio ilgamečio Vilniaus autobusų parko (1965 - 1999) generalinio direktoriaus Algimanto Baublio prisiminimų: „Su A. Paškausku artimiau susipažinome, kai 1965 m. buvau paskirtas Vilniaus autobusų parko direktoriumi. Jis tuomet dirbo Pramonės įmonių valdybos viršininku. Valdyba turėjo gana didelius įgaliojimus. Ji skirstydavo paskyras automobilių ir jų pagrindinių agregatų kapitaliniam remontui, limitus kai kurioms medžiagoms. Kaip visada, amžinai ko nors trūkdavo - tai paskyrų autobusų remontui, tai variklių. Štai čia ir prasidėdavo lankymasis su įvairiais prašymais ministerijoje, iš pradžių skyriuose, vėliau valdybose. Pas A. Paškauską visada eidavau kaip pas draugą, kuris vienaip ar kitaip padės, kartais papildomomis paskyromis, o kartais ir geru patarimu.

Mums, įmonių vadovams, pats baisiausias reikalas būdavo pakliūti į ministerijos posėdžius, kuriuose būdavome baudžiami už kiekvieną eismo įvykį, kuriame žūdavo žmonės (tokių vien dėl vairuotojų kaltės mūsų parke kasmet įvykdavo 7 - 9 atvejai). Būdamas kolegijos nariu A. Paškauskas, turbūt vienintelis, mus užtardavo dėl per griežtų nuobaudų.

Kelis kartus atostogų metu Palangos poilsio namuose teko susitikti, šnektelėti, pasidalinti patirtimi apie sodo gėrybių (ypač pomidorų) auginimą. A. Paškauskas visuomet elgėsi paprastai, draugiškai,

pasiūlydavo kur nors šeimynines išvykas.

Be tuo laiku madingos sodininkystės ir medžioklės pomėgių A. Paškauskas domėjosi politika, Lietuvos istorija, komentuodavo atskirus jos įvykius, kam jie išėjo į naudą, o kam – ir ne. Dėl įvykių – unijų, prisijungimų – atsijungimų ir ypač karų, mūšių datų su A. Paškausku buvo geriau nesiginčyti, nes jis turėjo tiesiog fenomenalią atmintį, pasakydavo ne tik metus, bet ir mėnesį, dieną. Kuriant automobilių transporto veteranų klubą „Automobilininkas“, organizuojant jo valdymą, tarybą, globėjus ir rėmėjus A. Paškauskas parodė tokią iniciatyvą, darbštumą, turėjo tiek kūrybinių minčių, kad kai iškilo klausimas dėl klubo vadovo – prezidento posto, niekas net neabejojo, kad jame gali būti tik jis.

Dėl sveikatos A. Paškauskui atsistatydinus, taryba vedė derybas ne su vienu galimu kandidatu į klubo prezidentus. Buvo nelengva, visi kam buvo siūloma, atsisakinėjo šių pareigų, nes tęsti jo darbą ar bent išlaikyti pasiektame lygyje, nurodydavo, to nesugebėsiantys. Tik sutikus D. Lukošiumi klubo darbas pajudėjo A. Paškausko vesta kryptimi. Nors ir būdamas „atsargoje“ garbės prezidentas, kol galėjo, lankėsi klubo tarybos posėdžiuose ir jau vien savo dalyvavimu, patarimais atnaujintai tarybai, jos vadovui suteikdavo darbinę nuotaiką“.

Veteranų klubo "Automobilininkas" prezidento Donato Lukošiaus (2012 - 2016 m) prisiminimai: „Pirmas susitikimas su A. Paškausku įvyko 1991m., praėjus dvejiems metams po mano paskyrimo dirbti į Vilniaus ATK-5. Tuo metu dirbau kolonos viršininku. Savivartis GAZ-93 buvo po kapitalinio remonto, bet po kelių tūkstančių kilometrų ridos "užkalė" jo variklis. Teko kreiptis į Automobilių transporto ir Plentų ministerijos Pramonės įmonių valdybą. Čia pirmą kartą pamačiau jos viršininką Antaną Paškauską. Man po KPI baigimo šis apsilankymas paliko įspūdį visam gyvenimui. Jis iš pradžių paklausė; "kaip sekasi ir ant kreipimosi rašto užrašė: "drg. G. Giedraičiui /KARG direktoriui/- vykdymui". Klube "Automobilininkas" A. Paškauską pažinau iš arčiau. 2011m. pabaigoje, pablogėjus sveikatai, tarybos posėdžio metu, jis pareiškė atsistatydinantis iš klubo prezidento pareigų. Tačiau ir toliau liko garbės Prezidentu, klubo dvasia, pateikė nemažai pasiūlymų ir didelėje, virš 200 klubo narių šeimoje išliko kaip tėvas su kuriuo galima pasitarti bet koku klausimu“.

*Iš Kauno technikos kolegijos muziejaus archyvų
www.automobilininkai.lt*